

בש"פ 7758/14 - ברדוטזי ויאצ'סלאב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7758/14

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: ברדוטזי ויאצ'סלאב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעמ"ת 25750-10-14 מיום 28.10.2014 שניתנה על-ידי הנשיא י' אלון

בשם המבקש: עו"ד עופר קופרמן

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (הנשיא י' אלון) בעמ"ת 25750-10-14 מיום 28.10.2014, בה נדחה ערר על החלטת בית משפט השלום בבאר שבע (הנשיא א' דורון) במ"ת 21321-08-14 מיום 1.10.2014, אשר הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

עיקרי העובדות וההליכים

2. נגד המבקש ואחרים הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, איסור הפצת חומרים מסוכנים וניסיון הפצת חומרים מסוכנים. על-פי האישום הראשון, המבקש היה שותף לקשירת קשר למכירת 10 ק"ג של חומר ממכר מסוכן מסוג הידוע כ"נייס גאי". נטען כי המבקש העביר את החומר המסוכן לרוכש המיועד, וקיבל

עמוד 1

לידיו סך של 20,000 ₪. על-פי האישום השני, לבקשת נאשם אחר בכתב האישום (נאשם 1), הכין וסיפק המבקש כמויות ניכרות של החומר המסוכן, במשקל שלמעלה מ-18 ק"ג, כמו גם אריזות ומדבקות לצורך הפצתו לנאשם אחר (נאשם 4). על-פי האישום השלישי, בביתו ובמכוניתו של המבקש נתפסו כמויות גדולות של החומרים המסוכנים במשקל שלמעלה מ-12 ק"ג, כמו גם מארזים ומדבקות עליהן רשום "נייס גאי".

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. המבקש לא חלק ואינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

4. בהחלטה מיום 1.10.2014, הדגיש בית משפט השלום את מעורבותו המשמעותית של המבקש בהפצת החומרים המסוכנים, בשים לב לעובדה שהעבירם בעצמו לרוכשים וקיבל את התמורה עבורם לידיו, ובהתחשב בכך שהחזיק בביתו ובמכוניתו כמויות ניכרות של החומרים המסוכנים. כמו כן עמד בית משפט השלום על האמור בתסקיר המעצר שניתן בעניינו של המבקש אשר נמנע מהמלצה על שחרורו לחלופת מעצר, בציינו את התרשמותו כי "קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק" מצדו. לאור האמור, נקבע כי קיים ספק רב אם אכן ניתן להפיג את מסוכנותו של המבקש בדרך של חלופת מעצר, נדחתה בקשתו להחזיר את עניינו לשירות המבחן לשם בחינת חלופות מעצר אחרות (שלא בעיר באר-שבע, מקום ביצוע העבירות הנטענות), ובית המשפט הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

נגד החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי.

5. בהחלטה מיום 28.10.2014 דחה בית המשפט המחוזי את טענות המבקש כי תפקידו בעבירות המיוחסות לו אינו משמעותי וכי הוא שימש כ"נער שליח בלבד" ברשת הפצת החומרים המסוכנים – זאת, בין היתר, לאור כמויות-עתק של החומרים המסוכנים שהחזיק ברשותו. עוד נקבע כי אין בעובדה כי המבקש עלה לישראל לפני כשנתיים בלבד ולכך שאין לו רישום פלילי בישראל כדי לגרוע ממסוכנותו הרבה בתחום העסקאות, החזקה, והפצת החומרים המסוכנים – נושא שההתייחסות אליו אמורה להיות דומה לזו הנדרשת בעבירות המקבילות בקשר לסמים מסוכנים. נוכח האמור, נדחו טענות המבקש כי היה מקום להורות על עריכת תסקיר משלים בעניינו, שבמסגרתו יבחנו חלופות מעצר מחוץ לעיר באר שבע. נקבע כי לאור התרשמות שירות המבחן לקיומה של רמת סיכון להישנות ביצוע עבירות, נוכח סוג העבירות המיוחסות למבקש, ובשים לב לכמות הניכרת של החומרים המסוכנים – גם חלופת מעצר במקום אחר לא תהיה הולמת בנסיבות העניין. על כן, נקבע כי המסוכנות הרבה הנובעת מהמיוחס למבקש מחייבת את מעצרו עד תום ההליכים, והערר נדחה.

נגד החלטה זו הוגשה הבקשה שלפני.

עיקרי טענות המבקש

6. לטענת המבקש, לא ניתן משקל ראוי לעובדה כי נאשם אחר בתיק (נאשם 4) שוחרר לחלופת מעצר, על אף שחלקו בפרשה ונסיבותיו האישיות דומות לאלה של המבקש. בנוסף, לא ניתנה התייחסות לכך שאשתו וילדיו של המבקש נפגעו מבחינת מעמדם בארץ, כתושבי ישראל, בעקבות מעצרו. המערער חזר והדגיש שעברו הפלילי נקי, וכי מיוחסות לו עבירות מסוג עוון בלבד, שאין לנהוג בהן כפי שנוהגים בקשר לעבירות על-פי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח

חדש], התשל"ג-1973. לפיכך, ביקש המבקש לבטל את החלטת בית המשפט המחוזי ולהורות על עריכת תסקיר משלים בעניינו לשם בחינת חלופת מעצר מחוץ לעיר באר שבע.

דיון והכרעה

7. לאחר עיון בנימוקי הבקשה ובהחלטות בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, לא מצאתי כי ישנה עילה מספקת לבירור עניינו של המבקש לפני ערכאה שיפוטית שלישית, שכן לא עולות מן הבקשה שאלות משפטיות או ציבוריות החורגות מעניינו הפרטי של המבקש, ולא מתעוררות בעניין דן נסיבות פרטיות חריגות ומיוחדות המצדיקות מתן רשות לערור (בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011); בש"פ 4900/12 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (25.6.2012); בש"פ 4595/14 חיים נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (4.7.2014)). טענותיו של המבקש נטועות כולן בעניינו הפרטני; אף לא נטען אחרת. זאת ועוד, מרבית טענותיו אינן אלא מיחזור של טענות אשר הועלו, נבחנו ונדחו בשתי ערכאות קודמות. נסיבות אלה אינן מצדיקות מתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי, אשר בחן את מכלול השיקולים הרלבנטיים והחליט לדחות את הערר.

8. מעבר לכך, נראה כי גם לגופו של עניין אין מקום להתערב בהחלטת המנומקת היטב של בית המשפט המחוזי. מן המיוחס למבקש עולה לכאורה כי תפקידו וחלקו בשרשרת הפצת החומרים האסורים, עתירת הכמויות, אינם שוליים כטענתו. המבקש ביצע לכאורה פעולות המעידות על מעורבותו העמוקה בתחום ההפצה, ואכן די בכמויות הרבות של חומרים מסוכנים שנתפסו בחזקתו, כמו גם המוצרים הנלווים, אריזות ומדבקות שנועדו לצורך הפצתו, כדי להצביע על מיקומו המרכזי ותפקידו הדומיננטי לכאורה בשרשרת ההפצה המאסיבית. בכך שונה מהותית עניינו של המבקש מזה של הנאשם 4, שלא השתייך לאותה התארגנות אלא רכש ממנה את החומרים המסוכנים (ראו התייחסות מפורשת לכך בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 12.10.2014 לשחרר את הנאשם 4 לחלופת מעצר). על כך יש להוסיף את תסקיר המעצר שלא בא בהמלצה על שחרורו של המבקש, בין היתר לאור רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו, ואת אופיין של העבירות המיוחסות למבקש, הדומות במהותן (גם אם אינן זהות) לעבירות המקבילות בקשר לסמים מסוכנים, על כל הנובע מכך לעניין החלטה על מעצר עד תום ההליכים. באשר לטענות בדבר השלכות מעצרו של המבקש על בני משפחתו – אמנם מעיקה היא הפגיעה בבני המשפחה של כל אדם שנעצר, ואולם טענות אלה עמדו לנגד עיניו של בית המשפט המחוזי במתן החלטתו, אך השיקול בדבר מסוכנותו הרבה של המבקש היא שמטה את הכף בנסיבות העניין דן. לאור כל האמור, נראה כי לא בכדי הביע בית המשפט המחוזי חוסר אמון באשר להיתכנות חלופת מעצר כלשהי, גם במקום אחר מחוץ לעיר באר שבע, ואף אני שוכנעתי כי לא ניתן להפיג את מסוכנותו של המבקש, בשלב זה, במידה שיכולה להניח את הדעת, אלא על-ידי מעצר ממש.

9. אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' בטבת התשע"ה (11.1.2015).

ש ו פ ט

